

Niet gecorrigeerd.

SUBJECTCYCLERING

Over de rangschikking van de planeten naar hun bewegingsaard en hun driedeling naar Voelen-Denken-Zijn.
door Mw. Y. Meesters.

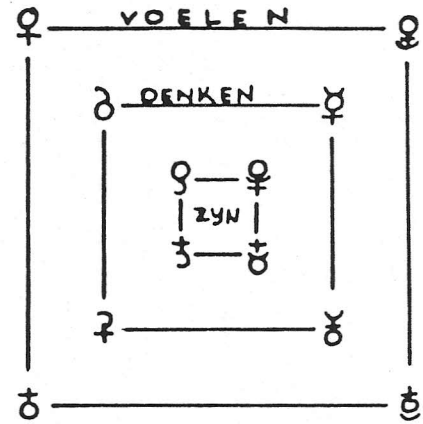
Inleiding

Er gaan de laatste tijd regelmatig stemmen op om de gevoels- en zijnsplaneten zodanig te verwisselen, dat een overeenkomst ontstaat tussen de drie kruisen in de horoscoopfiguur en hun overeenkomstige heren.

De neiging ontstaat waarschijnlijk uit een behoefte naar (grijpbare) orde, want in wezen streeft ieder mens naar harmonie.

Ik hoop in onderstaand artikel aan de hand van een aantal argumenten deze harmonie zichtbaar te kunnen maken, hoewel deze van een andere orde is dan die hierboven genoemd werd.

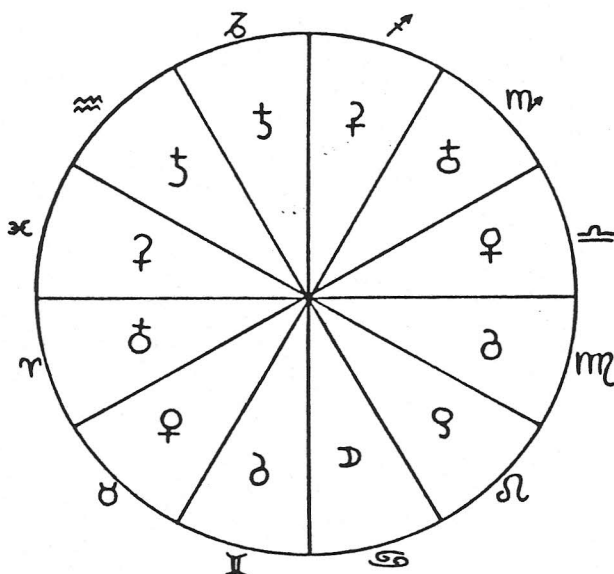
Mocht ik hierin slagen, dan kunnen wij de subjectcyclering laten zoals hij is en hoeven wij niet langer te schuiven met gevoels- en zijnsplaneten.



Figuur 1.

De bezetting van de tekens door de antieke planeetkrachten, beginnend met de Zon als heerser van het teken Leeuw.

In de traditionele astrologie werkte men alleen met de antieke planeetkrachten. De mens stond nog veel dichter bij de natuur en zijn samenleving was hechter en eenvoudiger. De Zon beheerste het leven nog veel meer dan nu en werd als een godheid ervaren. Zijn evenbeeld op aarde was de koning of heerser van het land, die zorg droeg voor zijn volk. Ook onder de dieren kende men vorsten en voetvolk. De leeuw werd als machtigste onder de dieren beschouwd en wordt nog steeds koning der dieren genoemd. Het is dan ook niet verwonderlijk, dat de Zon met als analogie de koning, heerser werd van het teken Leeuw. Wij hebben hiervoor andere verklaringen, die in het algemeen meer psychologisch van aard zijn: Zon is symbool voor onze individualiteit en het individuele bestaan begint bij het teken Leeuw of naar analogie de vijfde sektor, waaronder wij ook de geboorte plaatsen (zie figuur 2.).



Figuur 2.

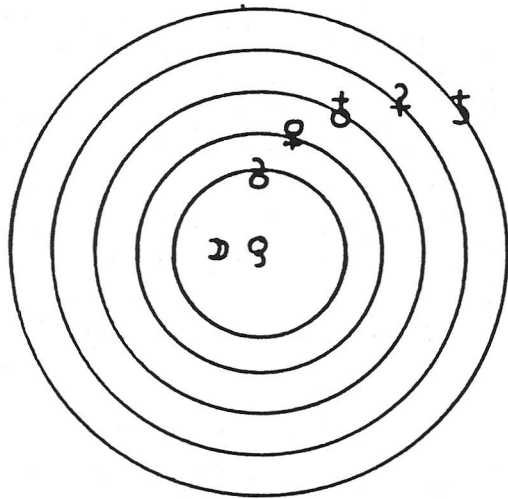
Wie stond het dichtst bij de koning? Dat was zijn vrouw (Maan) en aangezien vrouwenemancipatie in die dagen nog niet zo actueel was als nu, kwam de vrouw in belangrijkheid achter de man. Dus werd - naar analogie - de Maan niet heerser van het teken Maagd, maar van Kreeft, één teken terug in de Zodiac. Degenen die daarna het dichtst bij de koning stonden, waren zijn raadsheren: Vulcanus als heerser van Tweelingen (adviezen, nieuwsbrengrer over buurlanden, enz.) en van Maagd (hofhouding, ondergeschikten, secretaris). Voorts had de koning ook raadsheren op het gebied van financiën, kunst (Stier) en hen die hem adviseerden op het gebied van oorlog en vrede, het afsluiten van contracten, enz. (Weegschaal), gesymboli-

seerd door Venus als heerser van zowel het teken Stier als van Weegschaal. Nog verder van de koning verwijderd stond het hele militaire apparaat, de strijders die in oorlogen zijn wens tot uitbreiding van macht en grondgebied moesten realiseren, hetgeen gepaard ging met veel bloedvergieten, dood en verderf (Mars als heerser van Schorpioen en Ram).

Religieuze aangelegenheden werden beheerd door zijn priesters en geestelijken, gesymboliseerd door Jupiter als heerser van Boogschutter en Vissen.

Saturnus tenslotte was heerser van Steenbok en Waterman en symboliseerde de wetten, waarmee orde in het rijk gehandhaafd werd en de rijksgrenzen, waarbinnen men trachtte de eenheid te bewaren.

En zo kan men zich deze rangschikking van heersers van de tekens ook concentrisch voorstellen (zie figuur 3.).



Figuur 3.

In het midden staat de koning (Zon) als (belangrijkste) spilfiguur van zijn volk met naast zich zijn vrouw (Maan).

Verder van de koning verwijderd of in belangrijkheid afnemend, volgen om de koning heen dan zijn raadsheren (Vulcanus en Venus); de militairen (Mars), de geestelijken (Jupiter) die de religie onder het volk verbreiden.

Tenslotte wordt alles omvat door Saturnus: de grenzen van het rijk, de wetten, enz.

Deze volgorde van heersers van de tekens heeft zich door de eeuwen heen weten te handhaven en mijns inziens mag men daaruit concluderen, dat ze een universele waarde heeft.

In de School van Ram zijn de dubbele heersers-functies vervangen door enkele: Vulcanus tot en met Saturnus blijven heersers van de tekens Maagd tot en met Steenbok en worden als heer vervangen door de mysterie- en hypothetische planeten voor de tekens Waterman tot en met Kreeft. Zon blijft heerser van Leeuw en de Maan beheerst geen teken, o.a. vanwege zijn functie als samenvattend principe van de antieke planeetkrachten.

Op het waarom van de hypothetische planeten wil ik in dit artikel niet ingaan; daarover is reeds veel geschreven.

Scheidingslijn tussen antieke - en mysterieplaneten is de 5-11-as. Hierop kom ik later nog terug.

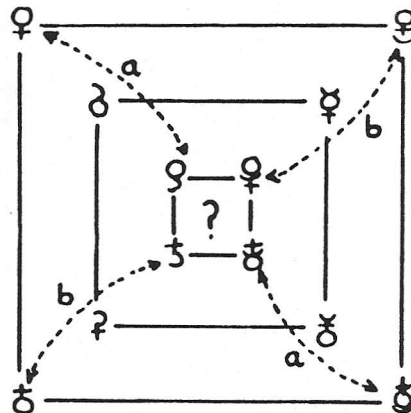
Hiermee hoop ik voldoende aangetoond te hebben dat Zon heerser van het teken Leeuw is.

Onderscheid Subject-Object.

Er zijn mensen die de gevoelsplaneten willen koppelen aan het kruis der vaste tekens en de zijnsplaneten aan het kruis der hoofd- of cardinale tekens. Voor de denkplaneten en het kruis der beweeglijke tekens bestaat deze "analogie" al, zo redeneert men.

Men begaat hier de vergissing, dat men de structuur van de subjectieve cyclering overhoop gooit en verwoest ten bate van een analogie die er niet is, althans niet op deze wijze.

Op de eerste plaats zou men het er over eens moeten worden, welke zijns- en gevoelsplaneten men verwisselt (zie figuur 4.): Zon met Venus en Uranos met Pluto (a) of Saturnus met Mars en Perséphoné met Demeter (b), want beide versies heb ik gehoord en beide heb ik met evenveel verve horen verdedigen.



Figuur 4.

Hopelijk zal het niet nodig zijn tot een uitspraak te komen wat betreft welke van deze twee verwisselingen de juiste zou zijn.

Subject

Voelen, Denken en Zijn zijn subjectieve grootheden, gesymboliseerd door planeetkrachten oftewel: krachten in de ziel van de mens.

Voelen, Denken en Zijn maken deel uit van de Wet van Drie, die gesymboliseerd wordt door middelpunt-straal-omtrek (zie ook figuur 1.).

Hoe deze drie in de mens samenhangen wil ik aan de hand van een voorbeeld toelichten:

Voelen vertegenwoordigt het omtreksaspect: indien wij ons in een ruimte bevinden waar het (te) warm is, dan worden wij deze warmte eerst gewaar; wij voelen de warmte aan onze huid (ook buitenkant).

Vervolgens gaan wij ons afvragen wat de oorzaak, de bron (middelpunt) van die warmte is. Dit afvragen vindt plaats in onze hersenen, het denken (straalsaspect). Wij koppelen als het ware onze gewaarwordingen (voelen) aan een oorzaak (middelpunt). Zo ontdekken wij dat de oorzaak van die warmte bijvoorbeeld de zon is, die door het raam schijnt of de kachel die aanstaat en zo zijn wij tot de bron (zijn) gekomen van wat wij voelen, middels ons denken.

Ik hoop dat uit bovenstaande duidelijk is geworden dat Voelen-Denken-Zijn subjectieve grootheden zijn en niet behoren tot het Object.

Object

Het Object vertegenwoordigt alles wat buiten het Ik (als Subject) is: de omstandigheden, de omgeving, enz.

Wij ervaren (Maan) de omgeving in ons, niet buiten ons. De enige planeetkracht die men mag koppelen aan het Object is de Maan. De Maan kan zich zowel met het Subject als met het Object verbinden. Wij nemen onze omgeving waar middels projectie (Maan); wij zien haar subjectief (want ieder ziet en ervaart dezelfde omgeving verschillend). Deze Maan-functie verbindt Subject met Object.

De drie kruisen heten niet gevoels-, denk- en zijnskruis, hoewel die termen in verband met de creatieve cyclus nogal eens worden gebezigd, maar kruis der hoofd-, vaste- en beweeglijke tekens.

De planeten zijn heersers van de tekens, niet van de sektoren. De sektoren worden beheerst door de heren. Heren verschillen wezenlijk van de planeten.

Planeten zijn krachten in onze ziel. Heren zijn (objectieve) vermogens. Nu worden de planeten gekoppeld aan de creatieve cyclus, die een rangschikking van de sektoren in kruisen aangeeft en niet een rangschikking van de tekens!

Er is ook een groot verschil tussen tekens en sektoren: de tekens vormen tezamen het Cosmische aanzicht van het Object, de sektoren het individuele aanzicht. Tekens verhouden zich tot de sektoren als een taart tot een taartpunt: beide bevatten dezelfde ingrediënten, maar de tekens vertegenwoordigen het geheel, de sektoren slechts een deel daaruit.

De creatieve cyclus die uit sektoren bestaat, mag men dus niet koppelen aan planeetkrachten, alleen aan de sektorheren.

De bestaande orde in de Subjectcyclering en een koppeling naar het Object die m.i. wèl geoorloofd is.

Er is wel degelijk een samenhang tussen de 12 planeten en de creatieve cyclus:

a) Indien men de sektoren en vervolgens de analoge tekens rangschikt volgens de kruisen en de bijbehorende heersers erbij zet, krijgt men onderstaand schema:

1	4	7	10	2	5	8	11	3	6	9	12
♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓
♈	♀	♊	♋	♀	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓

Indien men vervolgens de planeten nummert, beginnend bij de Zon (centrum) als nr.1 en eindigend bij de buitenste planeet Demeter als nr.12:

♁	♂	♀	♄	♃	♅	♆	♁	♄	♃	♀	♁	♀
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	

en deze nummers koppelt aan de kruisen, dan ontstaat het volgende:

♁	♄	♃	♅		♁	♄	♃	♅		♁	♄	♃	♅
♄	♀	♀	♃		♀	♁	♄	♄		♀	♂	♃	♁
9	12	3	6		10	1	4	7		11	2	5	8

We zien dezelfde nummering ontstaan als bij de kruisen der sectoren, alleen steeds één ondercyclus opgeschoven.

b) We kunnen de 12 planeten ook rangschikken in een matrix van 3 bij 4, beginnend bij de Zon, eindigend bij Demeter. De cijfers 3 en 4 zijn de basis voor de Wet van 7 (3+4) en de Wet van 12 (3x4).

	heersers van het vaste kruis	heersers van het bew. kruis	heersers van het hoofdkruis
ES	♁	♂	♀
ICH	♄	♀	♃
UBER ICH	♄	♁	♄
UBER ES	♀	♀	♀

Zo ontstaat een rangschikking waarin we horizontaal Es, Ich, ÜberIch en ÜberEs herkennen en verticaal komen de drie kruisen te voorschijn. Bovendien blijkt uit deze figuur, dat Ich, Es, ÜberIch en ÜberEs evenredig over de kruisen verdeeld zijn: ieder kruis bevat één van deze vier elementen.

Is dit geen harmonische verdeling die een ieder aanspreekt?

c) Het belangrijkste argument echter, waarom de bestaande verdeling in gevoels-, denk- en zijnsplaneten m.i. goed is, moge blijken uit de samenhang van polariteitswerking, spiegelwerking en octaafwerking (zie figuur 5.).

Het belang van deze drie werkingen tussen de planeten onderling heb ik reeds getracht duidelijk te maken in mijn artikel over de mysterieplaneten (URANIA Zomer en Herfst 1984).

Indien men de planeten als heersers van de tekens in een horoscoopfiguur plaatst, beginnend met 0° Ram op de Ascendant, dan valt het volgende op:

- 1) de polariteiten hebben een as gemeenschappelijk, namelijk de Stier-Schorpioenas (of 2-8-as);
- 2) ook de spiegelwerking vindt plaats ten opzichte van een as: de Leeuw-Waterman-as (of 5-11-as);
- 3) de octaven vindt men steeds terug in twee tegenover elkaar liggende sectoren. De octaafwerking heeft dus geen as, doch slechts één punt gemeenschappelijk,

namelijk het middelpunt in de horoscoopfiguur.

De horoscoopfiguur is echter een projectie in één vlak en zo kan men het middelpunt ook beschouwen als de projectie van een as, die loodrecht op het vlak van tekening staat. Deze as staat loodrecht op de assen, genoemd onder 1 en 2.

En zo wordt het verband tussen polariteits-, spiegel- en octaafwerking zichtbaar: 3 assen die onderling loodrecht op elkaar staan, oftewel hoeken vormen van 90°.

Wat is nu het belang van deze onderlinge samenhang?

Vierkant en kruis - beiden met hoeken van 90° - zijn vanouds symbolen voor werkzaamheid (en eventueel strijd), hetgeen wij in de horoscopie terugvinden in bijvoorbeeld het vierkantsaspect. Het kruis of vierkant of hoek van 90° is niet alleen symbool voor werkzaamheid, maar is tevens zeer zuiver. Denkt u maar eens aan ons APC-sektorensysteem en aan de astrologische lente, waarbij we gebruik maken van loodrechte projectie via positie-cirkels, grootcirkels door Noord- en Zuidpunt, die loodrecht op het Prime-Verticaal-vlak staan. Loodrechte projectie, omdat deze het beeld niet vertekent, niet "scheef trekt" of uit zijn verband trekt.

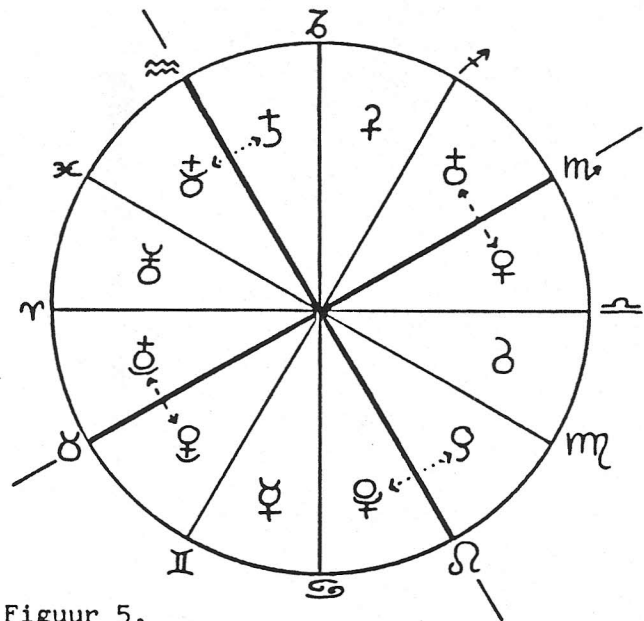
En zo is - naar analogie - de onderlinge samenhang tussen polariteits-, spiegel- en octaafwerking heel zuiver, omdat deze werkingen plaatsvinden ten opzichte van 3 assen, die loodrecht op elkaar staan.

De betekenis van de drie assen:

1) Polariteitswerking - de Stier-Schorpioen-as (negatief).

Als men naar figuur 5 kijkt, ziet men dat de gevoelsplaneten zich het dichtst rond deze Stier-Schorpioen-as bevinden en de zijnsplaneten het verst verwijderd zijn van deze as. De denkplaneten bevinden zich tussen beide in (vergelijk het straalaspect in de Wet van Drie). De polariteitswerking, met name tussen de antieke planeetkrachten, is van belang voor het individue om zich bewust te worden van wie hij is, hoe de krachten in zijn ziel zich roeren en hoe hij ze in evenwicht kan brengen. Het gaat hierbij voornamelijk om de verhouding Ich-Es. Dit proces speelt zich af van buiten naar binnen, zoals ik hiervoor reeds heb getracht duidelijk te maken: van Voelen via Denken naar Zijn; van buiten naar binnen in de subjectcyclering (zie figuur 1.); van omtrek, via straal naar het middelpunt.

Deze richting vertoont een analogie met de aard van de Stier-Schorpioen-as, die negatief is (Aarde-Water). Negatief is in de astrologie immers een begrip, dat "naar binnen gericht", "ontvangend", enz. betekent. En is niet de ontwikkeling van Ich en Es in het individu in beginsel ontvangend, naar binnen gericht: de mens is immers wat betreft zijn ontwikkeling, afhankelijk van zijn omgeving, de invloeden van buitenaf, waarop hij reageert en waardoor groei in hem plaatsvindt. Ook de tekens geven aan wat deze polariteitswerking beoogt: bewustwording (Schorpioen) door verdieping (Schorpioen) in de stof (Stier), het leven op aarde in een stoffelijk lichaam. Stier en Schorpioen geven tevens een ontwikkelingslijn aan, wanneer men - subjectief gezien - Ich en Es met elkaar in evenwicht heeft leren brengen en de stof (Ich) beheerst: Is Stier nog het logge beest met vier poten op de grond, gebonden aan de aarde waarop hij vertrouwt en waarin hij gelooft, Schorpioen is ook de Adelaar die zich bevrijd heeft van de



Figuur 5.

zwaartekracht en vrij rondzweeft boven de aarde.

2) Spiegelwerking - Leeuw-Waterman-as (positief).

Ten opzichte van deze as lijkt er een omkering te hebben plaatsgevonden: nu zijn het de zijnsplaneten die zich het dichtst bij de as bevinden en de gevoelsplaneten die het verst daarvan verwijderd zijn. (Dit wordt veroorzaakt door het feit dat deze as loodrecht op de vorige staat.)

Als we deze volgorde in de subjectcyclering (zie figuur 1.) bekijken, dan zien we een beweging van binnen naar buiten, die we in astrologische termen positief noemen, hetgeen overeenkomt met de geaardheid van de Leeuw-Waterman-as. Deze positieve richting is inherent aan spiegelwerking. Immers, deze werking van de planeten onderling gaat pas bewust spelen, als de mens een evenwicht heeft geschapen tussen Ich en Es-krachten. Dan pas kan het individu de hogere krachten, gesymboliseerd door de mysterieplaneten, gaan weerspiegelen.

Weerspiegelen is - objectief gezien - weerkaatsen van opvallend licht, maar vanuit het subject gezien is dit weerspiegelen: uitstralen. Wij zien een voorwerp, omdat het licht weerkaatst (=objectief, want het voorwerp is buiten ons), maar vanuit dat voorwerp gezien (=subjectief) straalt het licht uit.

Uitstralen is naar buiten gericht, positief.

Voorts kan men ook weer de tekens Leeuw en Waterman terugvinden in de spiegelwerking: Leeuw is het individu. Waterman is een groeps-individu, dat wil zeggen een groep individuen die als een eenheid naar buiten optreedt (bijvoorbeeld een orkest of broederschap), omdat binnen de groep ieder individu een zekere stabiliteit en harmonie (ten gunste van de polariteitswerking) heeft verworven. Voor de mens ligt dit stadium nog in de verre toekomst verscholen. In de lagere rijken heeft men deze toestand soms al bereikt; vergelijk de atomen in hun rooster of de kristallen in een mineraal (mineralenrijk) of een koraalkolonie (dierenrijk), enz.

In het eerder genoemde artikel over de mysterieplaneten legde ik het verband tussen individueel en universeel in verband met de spiegelwerking. Vinden wij deze niet terug in de tekens Leeuw (individu) - Waterman (groep op weg naar een universele eenheid)?

3) Octaafwerking - de as geprojecteerd in het middelpunt van de horoscoopfiguur.

Het verschil tussen beide vorige assen en deze as is, dat de vorige twee in het vlak van de horoscoopfiguur liggen en deze er loodrecht op staat. Het vlak van de horoscoopfiguur is het Prime Vertikaal vlak. Het Prime Vertikaal vlak maakt deel uit van het Individuele stelsel van Horizon, Meridiaan en Prime Vertikaal. Ook op deze drie vlakken is de Wet van Drie toepasbaar en we kunnen een analogie trekken tussen Saturnus (stof) - Maan (middelaar) - Zon (Geest) en respectievelijk Horizon-Prime Vertikaal-Meridiaan.

Het Prime Vertikaal vlak is dus analoog met de Maan en heeft ook een functie, die we in de betekenissen van de Maan terugvinden. De horoscoop ligt in dit Prime Vertikaal vlak en is het persoonlijk (Maan) beeld (Maan) voor dit leven voor ieder van ons.

Bij de polariteitswerking speelt de Maan een belangrijke rol als factor, die bemiddelt tussen Ich en Es, beide met elkaar verbindt en in evenwicht tracht te brengen. Het is logisch dat de Stier-Schorpion-as die de polariteiten gemeen hebben, in het Prime Vertikaal vlak ligt.

Bij de spiegelwerking speelt de Maan eveneens een belangrijke rol, zoals iedereen zal weten. Het is logisch dat ook de Leeuw-Waterman-as in het Prime Vertikaal vlak ligt.

De as die ik heb gekoppeld aan de octaafwerking ligt niet in het horoscoopvlak, dus niet in het Prime Vertikaal vlak en zou dus onafhankelijk moeten zijn van de Maan. Dit is in overeenstemming met de octaafwerking, waarbij het gaat om persoonlijke (Maan) drijfveren te verheffen naar een hoger niveau: dat van het ón-persoonlijke (=onafhankelijk van de Maan)!

Ik heb nu de drie werkingen behandeld als zouden zij in de tijd na elkaar plaatsvinden. Natuurlijk vinden zij in werkelijkheid tegelijk plaats, reden waarom we de

drie assen ook tegelijk in de horoscoopfiguur kunnen tekenen.

Ik heb in dit artikel getracht de structuur zichtbaar te maken, die ten grondslag ligt aan de subjectcyclering met zijn onderverdeling in gevoels-, denk- en zijnsplaneten.

Tevens beoog ik met dit artikel een waarschuwing: namelijk dat men zéér voorzichtig moet zijn met het zoeken naar harmonie en onderlinge verbanden, die oppervlakkig zijn. Men ziet dat door een oppervlakkige orde "te scheppen", men een veel dieper gelegen orde met een zeer stevige structuur opbreekt en verwoest. En dit kan nooit de bedoeling zijn van de astrologie, die in beginsel juist een universele orde tracht aan te tonen achter de ogenschijnlijke chaos van de dingen van alledag.